

عنوان مقاله:

سیر آفاق در متون عرفانی (جایگاه سفر در اندیشه عرفا و متصوفه)

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علیرضا خادم الفقراء - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارس مدرس دانشگاه در دهقان

ابوالفضل جعفری - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دبیر آموزش و پرورش دهقان

خلاصه مقاله:

عرفان و تصوف نوعی مسافرت و تجربی است که فرد در عین بی خویشی، خدا را در خود احساس می کند از آن جا که در تعالیم اسلام (آیات و روایات) توجه ویژه ای به سفر گردیده، مشایخ عرفان و تصوف نیز در آثار و گفتار خود به این هم توجه خاص داشته اند. وجه اشتراک دیدگاه همه این عرفان مبتنی بر این است که یکی از مقدمات سیر و سلوک عرفانی سیر در آفاق وانفس است. در این مقاله کوشش شده است سفر در آیین آیت و روایات، تقسیم بندی سفر از دیدگاه عرفا، دلایل، منشا، فواید، آداب، شرایط و لوازم سفر در آثار عرفانی تا پایان هفتم هجری مورد واکاوی قرار گیرد و نظر بزرگان موافق و مختلف سفر و سیر آفاق از منظر مولانا در مثنوی تحلیل بررسی شود.

کلمات کلیدی:

سفر، عرفان و صوفیان، متون نظم و نثر عرفانی، سیر آفاق، مثنوی مولانا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319626>

